

מפגש בישול מתכון עם זיכרון

כל אדם, מכל מקום בעולם, מכיר את התחושה של אובדן ושל געגוע,
לכל אדם יש המתכון שמזכיר לו מישהו יקר.

מתכון עם זיכרון - הנצחה ייחודית לזכר חללי צה"ל וחללי פעולות האיבה
דרך בישול מתכונים אהובים והסיפור שמאחוריהם.
זאת על ידי מפגשי בישול בהם מבשלים מנה אהובה של חלל צה"ל או חלל
פעולות איבה. במפגשים מבשלים, טועמים ומשתפים תמונות, סיפורים,
קטעי וידאו ומשוחחים על האדם שמאחורי המנה ומשפחתו.

לקראת יום הזיכרון יתקיימו ברחבי הארץ מפגשי בישול בהם יונצחו חללי
צה"ל ונפגעי פעולות האיבה, במסגרת מתכון עם זיכרון.

מפגש בישול לזכר

ערן שוחט ז"ל

בנם של אפרת וששון. נולד באריאל ביום ז' בטבת תשמ"ח (27.12.1987), בן בכור ונכד ראשון במשפחה. אחריו נולדו שני אחיו – אביב וניב. "ערן היה תינוק זריז מאוד", מספרים הוריו, "תמיד הקדים את כל התינוקות בגילו בזחילה, בישיבה ובהליכה. כילד היה שובב גדול מלא חן, פעיל ותוסס. כבר בגן הילדים היה תמיד פעיל ומוביל, במשחקים ובמסיבות".

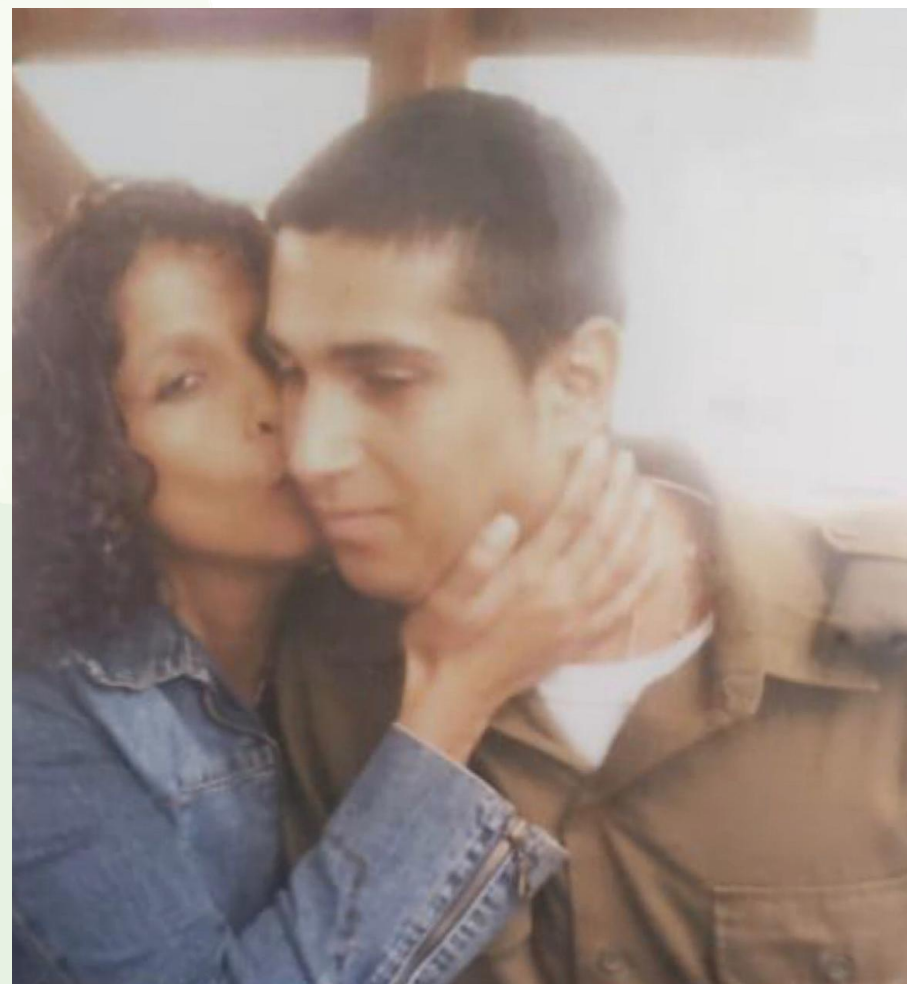
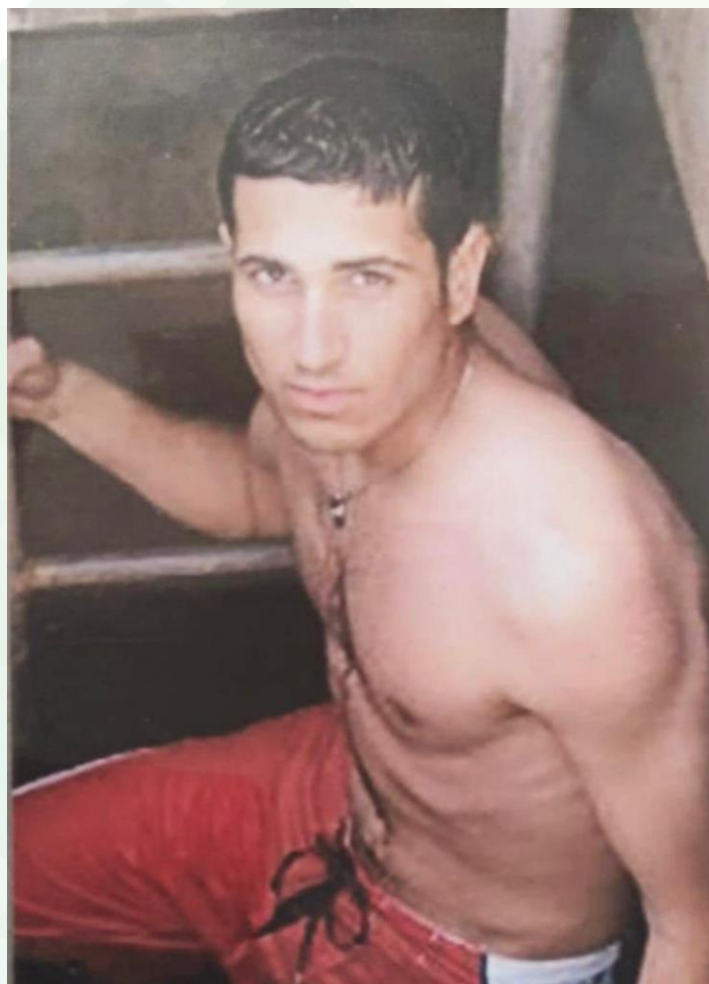
על הילד שהיה

ערן למד בבית הספר היסודי "נחשונים" בעיר מגוריו אריאל והמשיך לחטיבת הביניים ותיכון "מקיף אריאל". כמו בבית, גם בבית הספר היה המוביל והמארגן, ותמיד מוקף בחברים. הם אהבו להתכנס ב"זולה" שלו שמתחת לבית ההורים, שם ישבו שעות כשהם מאזינים למוזיקה, שרים ונהנים.

מילדות אפיין את ערן הרצון להיות עצמאית כלכלית, ולא להעמיס על הוריו, ולצורך זה עבד בעבודות מזדמנות שונות: מכר פחיות משקה באירועים המוניים כמו יום העצמאות או אירועי קיץ בעיר; בחופשה מלימודים עבד בקרטינג בקניון בפתח תקווה; ובחופשה אחרת עבד בחברת "ארכיברים" - העוסקת בארכיב, תיוק ושירותי גניזה בישוב ברקן.

גיל ההתבגרות

בשנות התבגרותו הייתה לערן אהבה גדולה – הילה, גם היא מאריאל. הם היו יחד כשבע שנים מאושרות והילה, שנהגה לקרוא לו "נסיך שלי", כתבה באחד משיריה: "אלוהים ודאי חיך כשנפגשנו / אני חושבת שהוא עשה מזה עניין / כי הוא אמר למלאכים שבשמים / שייצרו קשת בענן // ... / אלוהים ודאי חיך כשנפגשנו / גם הוא יודע שזוג כמונו אין / אלוהים ודאי חיך כשנפגשנו / סוף סוף הוא הצליח להגשים את מה שהתכוון".

מתכון עם זיכרון

תחביבים ותחומי עניין

מגיל צעיר ערן אהב כדורגל, אהד את קבוצת "מכבי תל אביב" והעריץ את שחקנה אבי נמני, ערן הקפיד להגיע לכל המשחקים, בהם עודד את קבוצתו ללא הפסק.

לפני הגיוס לצה"ל

לפני גיוסו לצה"ל הקדיש ערן חלום שלו – הוא יצא עם חברים לטיול בחו"ל, ממנו שב עמוס בחוויות נפלאות.

הגיוס לצה"ל

ב-17.10.2006 התגייס ערן לצה"ל. הוא שאף לשירות קרבי אך היה לו פרופיל גבוה, לבקשת אמו שינה כיוון, אחרי הטירונות עבר קורס טכנאי מערכות בקרה בבית הספר של חיל האוויר בחיפה ואז הוצב ביחידת מכ"מ בחיל האוויר, בבסיס ליד ירושלים. ביחידה התגלה כחייל אחראי מאוד, מקצוען שביצע את תפקידו בהצלחה רבה. עם הזמן קודם לתפקיד אחראי משמרת בדרגת סמל.

השירות הצבאי

כאחראי משמרת פיקד ערן על צוות טכנאים במחלקת תחנת כוח ביחידה. יחידה זו היא יחידה מבצעית הפועלת 24 שעות ביממה, שבעה ימים בשבוע, ולה תפקיד מרכזי בהפעלה ובשליטה בכוח האווירי, בביצוע משימות הליבה של חיל האוויר בכלל ובהגנה על שמי המדינה בפרט. את כל תפקידיו ביצע ערן במקצועיות ובאחריות רבה תוך שימת דגש לכל פרט, קטן כגדול.

השירות הצבאי

ערן דאג לכל חיילת וחייל כאילו היה אביהם – נאמן, תומך, בעל ראייה כוללת ונכון לסייע תמיד, והכול תוך שמירה על רוח חברית ואווירה טובה. ערן היווה דוגמה ומופת בפן המקצועי והפיקודי, ביחסו הבוגר לשירות בצבא ולדרישות הגבוהות. בד בבד התבלט בחוש ההומור הייחודי ובאופטימיות שקרנה ממנו. ערן נהג לעודד את חבריו בשיחות פנים אל פנים או בטלפון והשפיע עליהם משמחת החיים שאפיינה אותו. בכך נגע ערן בלב כולנו, ברגישות ובאהבה".

מועד הנפילה

ביום כ' בשבט תשס"ט (14.2.2009) נפל ערן בעת שירותו, בתאונת דרכים בסמוך למעלה לבונה ליד שילה, אחרי בילוי מקסים בערב שבת. ערן היה בן עשרים ואחת בנפלו.

ברכב היו איתו שלושה חברי ילדות מאריאל – רן אוסטרי ולידיה חסון שנהרגו, וחבר נוסף יובל שנפצע וסיפר את נסיבות התאונה הקשה.

הוריו של ערן: "הארת את חיינו. גידלנו אותך באהבה, היה פשוט כל כך לאהוב אותך מכל הלב ואנו יודעים שהיה לך טוב, שחיך הקצרים היו טובים. אנחנו מקווים שהיינו אבא ואימא טובים. ידעת להודות ולהחזיר אהבה. ערן אנחנו מתגעגעים לריח גופך, לעיניך החייכניות, לשיעורך הקוצני, מתגעגעים לנוכחות שלך, לחיות המתפרצת שלך. ילד ענק ומקסים מלאך משמים, ילד פרח נשמה לתפארת. ילד אהוב שלנו, אנו נמשיך תמיד לחיות איתך".

האח אביב: "קשה לי לדבר עליך בזמן עבר. הלב מסרב להאמין והמוח לא יכול לקלוט. הכאב לא עובר עם הזמן ... תמיד דאגת לי, אמרת 'אני אארגן לך מסיבת גיוס', כך הבטחת וגם קיימת. אני יודע שאתה רואה אותי מלמעלה וגאה בי. קיבלתי תעודת מצטיין בקורס, ואני בטוח שהייתה לך יד בדבר. ערן אחי, אני יודע שאתה מלווה אותנו לכל מקום. אני מבטיח לשמור על המשפחה שלנו כמו שאתה היית שומר. עליך אולי נגזר למות, אבל אנחנו קיבלנו את גזר הדין של הכאב, האובדן והגעגועים הצורבים".

ניב, האח הקטן: "ערן אחי הגדול, היית עמוד התווך של המשפחה ... מוזר לי מאוד שאתה לא כאן. נדמה לי שעוד רגע תיכנס ותגיד 'חבר'ה מה אתם פה עם פרצוף תשעה באב?' ותגיד את זה עם החיוך הגדול והאמרות המצחיקות שלך ... ערן, לא הספקת לעשות כל מה שתכננת. אחי, אני מבטיח להמשיך בשבילך את מה שלא הספקת. תמיד אזכור אותך בלבי. אחי ערן, אתה חסר לי".

מרים, סבתא של ערן: "היום בו נולדת היה היום המאושר בחיינו, כל כך התרגשנו סבא אליהו ואני, גאים בבתנו שילדה את נכדנו הראשון. וכך עם שנים מאושרות גדלת והפכת לגבר יפה תואר ... את השנים שהיית איתנו אנצור בלבי לעד, ואני מודה לך שבחרת בנו להיות לך סבא וסבתא. מתגעגעת אליך נכדי היקר, שולחת אליך בכל יום אלף נשיקות..."

הנצחה

המשפחה הקימה אתר זיכרון לערן במסגרת אתר "עד עולם" בכתובת:

<http://erans87.ad-olam.co.il>

מזמינים אתכם לרשום כמה מילים ולשתף איתנו

באתר האינטרנט

של מתכון עם זיכרון

www.matkonzikaron.co.il

או ברשתות החברתיות, ואנו נעביר למשפחה

תודה שלקחת חלק במפגש בישול

מתכון עם זיכרון

